Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 29. januára 2013 *

„Verejné zmluvy na poskytnutie služieb — Verejné obstarávanie — Prepravné služby v Taliansku a Európe — Zamietnutie ponuky uchádzača — Rozhodnutie o uzavretí verejnej zmluvy s iným uchádzačom — Mimozmluvná zodpovednosť — Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Ponuka vybratého uchádzača — Zamietnutie prístupu — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby“

V spojených veciach T-339/10 a T-532/10,

Cosepuri Soc. Coop. pA, so sídlom v Bologni (Taliansko), v zastúpení: F. Fiorenza, advokát,

žalobca,

proti

Európskemu úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA), v zastúpení: D. Detken a S. Gabbi, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck a A.-M. Vandromme, advokáti,

žalovanému,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie týkajúci sa postupu verejného obstarávania CFT/EFSA/FIN/2010/01 na prepravné služby v Taliansku a Európe (Ú. v. EÚ 2010/S 51-074689) a návrh na náhradu škody (vec T-339/10), ako aj návrh na zrušenie rozhodnutia EFSA z 15. septembra 2010, ktorým sa žalobcovi odmieta prístup k ponuke uchádzača vybratého v rámci predmetného verejného obstarávania (vec T-532/10),

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predseda komory N. J. Forwood, sudcovia F. Dehousse (spravodajca) a J. Schwarcz,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. mája 2012,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: taliančina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Oznámením o vyhlásení verejného obstarávania zverejneným v Dodatku k *Úradnému vestníku Európskej únie* 13. marca 2010 (Ú. v. EÚ S 51) Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA) vyhlásil verejné obstarávanie CFT/EFSA/FIN/2010/01 na prepravné služby v Taliansku a Európe (ďalej len „verejné obstarávanie“).

2 Podľa bodu IV.2.1 oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania sa mala vybrať ekonomicky najvýhodnejšia ponuka posúdená v závislosti od kritérií uvedených v súťažných podkladoch, vo výzve na predloženie ponuky alebo na rokovanie alebo v opisnom dokumente. Súťažné podklady stanovovali tieto kritériá hodnotenia ponúk: finančný návrh (50 bodov) a technická kvalita (50 bodov). Vybratá mala byť ponuka s najvyššou známkou získanou sčítaním známok týkajúcich sa finančného návrhu a technickej kvality ponuky.

3 Najneskorší dátum na prijatie ponúk alebo žiadostí o účasť bol stanovený na 19. apríl 2010. V stanovenej lehote boli predložené štyri ponuky, medzi ktorými bola aj ponuka žalobcu, Cosepuri Soc. Coop. pA.

4 Dňa 31. mája 2010 komisia hodnotiaca ponuky (ďalej len „hodnotiaca komisia“) navrhla prijatie ponuky iného uchádzača ako žalobcu, ktorý získal celkovo 88,62 bodu, rozdelených takto: 48,62 bodu za finančný návrh a 40 bodov za technickú kvalitu ponuky. Žalobca bol zaradený na druhé miesto s celkovým počtom 87 bodov, rozdelených takto: 50 bodov za finančný návrh a 37 bodov za technickú kvalitu ponuky.

5 V ten istý deň, 31. mája 2010, EFSA rozhodol vybrať ponuku uchádzača, ktorý bol navrhnutý hodnotiacou komisiou (ďalej len „vybratý uchádzač“), a zaslal žalobcovi list, v ktorom ho informoval o rozhodnutí nevybrať jeho ponuku v rámci verejného obstarávania. EFSA v liste adresovanom žalobcovi spresnil dôvody, pre ktoré žalobcova ponuka nebola vybratá, pričom porovnal ponuku žalobcu a ponuku vybratého uchádzača a uviedol jeho meno.

6 Dňa 11. júna 2010 žalobca požiadal EFSA, aby mu poskytol prístup k spisu týkajúcemu sa postupu verejného obstarávania.

7 EFSA na túto žiadosť odpovedal listom bez dátumu, ktorý bol podľa žalobcu doručený v lehote stanovenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331). EFSA s odkazom na nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové nariadenie“), najprv spresnil, že žalobcovi listom z 31. mája 2010 (pozri bod 5 vyššie) poskytol dôvody zamietnutia jeho ponuky, charakteristiky a výhody ponuky vybratého uchádzača a jeho meno. Ďalej EFSA s odkazom na nariadenie č. 1049/2001 zaslal žalobcovi kópiu hodnotiacej správy a zmluvy podpísanej s vybratým uchádzačom. Naproti tomu EFSA žalobcovi odmietol udeliť prístup k ponuke vybratého uchádzača a iných uchádzačov, keďže tento prístup by bol zásahom do ochrany ich obchodných záujmov. EFSA v tejto súvislosti odkázal na článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. EFSA ďalej žalobcovi spresnil, že mu môže zaslať potvrdzujúcu žiadosť v lehote pätnástich pracovných dní od doručenia tohto listu.

8 Dňa 3. augusta 2010 žalobca oznámil EFSA svoj úmysel získať prístup k spisu týkajúcemu sa uzavretia zmluvy, pričom stanovil dátum a hodinu konzultácie na tento účel.

9 Dňa 9. augusta 2010 žalobca spresnil, že jeho žiadosť z 3. augusta 2010 smerovala k tomu, aby EFSA prehodnotil svoje rozhodnutie neposkytnúť mu prístup k predmetným dokumentom. Žalobca najmä napadol odmietnutie poskytnutia prístupu k ponuke vybratého uchádzača.

10 Dňa 13. augusta 2010 EFSA na jednej strane usúdil, že list žalobcu z 9. augusta 2010 spresnil potvrdzujúcu povahu jeho žiadosti z 3. augusta 2010, a na druhej strane oznámil žalobcovi, že predlžuje lehotu na odpoveď na jeho žiadosť o pätnásť pracovných dní v súlade s článkom 8 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

11 Dňa 15. septembra 2010 EFSA potvrdil žalobcovi, že mu odmieta poskytnúť prístup k ponukám predloženým uchádzačmi v rámci predmetného verejného obstarávania. EFSA v tejto súvislosti poukázal na článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a na článok 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia.

Konanie a návrhy účastníkov konania

12 Žalobca podal 9. augusta (vec T-339/10) a 13. novembra 2010 (vec T-532/10) do kancelárie Všeobecného súdu žaloby, na základe ktorých sa začali tieto konania.

13 Uznesením predsedu druhej komory Všeobecného súdu z 15. marca 2012 boli veci T-339/10 a T-532/10 v súlade s článkom 50 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu spojené na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

14 Všeobecný súd (druhá komora) na základe správy sudcu spravodajcu rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

15 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Všeobecného súdu boli vypočuté na pojednávaní 8. mája 2012.

16 Všeobecný súd na pojednávaní vzhľadom na okolnosti tejto veci nariadil na základe článku 65 a článku 67 ods. 3 rokovacieho poriadku dokazovanie smerujúce k predloženiu ekonomickej ponuky vybratého uchádzača. EFSA tomuto opatreniu okamžite vyhovel a na pojednávaní uviedol, že súhlasí, aby bola táto ekonomická ponuka poskytnutá žalobcovi.

17 Žalobca vo veci T-339/10 navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil postup verejného obstarávania upravujúci posudzovanie ekonomických ponúk počas užšieho stretnutia,

— zrušil rozhodnutie uzavrieť zmluvu s iným uchádzačom, ako aj akýkoľvek neskorší akt,

— zaviazal EFSA, aby mu nahradil škodu vrátane úrokov,

— zaviazal EFSA na náhradu trov konania.

18 EFSA vo veci T-339/10 navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu o neplatnosť ako neprípustnú alebo subsidiárne ako nedôvodnú,

— zamietol žalobu o náhradu škody ako neprípustnú alebo subsidiárne ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

19 Žalobca vo veci T-532/10 navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie EFSA z 15. septembra 2010,

— nariadil EFSA predložiť dôverné dokumenty,

— zaviazal EFSA na náhradu trov konania.

20 EFSA vo veci T-532/10 navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu o neplatnosť ako neprípustnú alebo subsidiárne ako nedôvodnú,

— zamietol žiadosť o predloženie dokumentov,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

1. *O žalobe vo veci T-339/10*

O návrhoch na zrušenie

21 Žalobca uvádza na podporu svojich návrhov na zrušenie tri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 89 rozpočtového nariadenia a zásady riadnej správy vecí verejných, zásady transparentnosti, zásady verejnosti a zásady práva na prístup k dokumentom. Druhý žalobný dôvod vychádza z porušenia článku 100 rozpočtového nariadenia, nariadenia č. 1049/2001, povinnosti odôvodnenia a zásady transparentnosti a zásady práva na prístup k dokumentom. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 100 rozpočtového nariadenia, porušení súťažných podkladov a v podstate na nedostatočnom odôvodnení.

22 Na úvod treba pripomenúť, pokiaľ ide o právo uplatniteľné na postupy verejných obstarávaní služieb vyhlásených inštitúciami a orgánmi Európskej únie, že tieto postupy sú upravené ustanoveniami piatej hlavy prvej časti rozpočtového nariadenia, ako aj ustanoveniami nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia o rozpočtových pravidlách (Ú. v. ES L 357, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145, ďalej len „vykonávacie pravidlá“), v znení uplatniteľnom na predmetný skutkový stav.

O prípustnosti návrhov na zrušenie

23 Žalobca spresňuje, že aktmi napadnutými v rámci tohto konania sú tieto akty: list EFSA z 31. mája 2010 (pozri bod 5 vyššie), oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania, súťažné podklady, správa hodnotiacej komisie a zmluva uzatvorená medzi EFSA a vybratým uchádzačom.

24 Žalobca na pojednávaní uviedol, že berie späť svoj návrh na zrušenie súťažných podkladov a správy hodnotiacej komisie, čo bolo zaznamenané do zápisnice.

25 Ďalej EFSA na pojednávaní spresnil, že berie späť svoju námietku neprípustnosti, ktorú podal vo svojich písomnostiach proti žalobe o neplatnosť podanej žalobcom, keďže táto žaloba sa v druhej časti návrhov týka rozhodnutia uzatvoriť zmluvu s iným uchádzačom.

26 V súvislosti so zostávajúcou časťou a vzhľadom na to, že medzi napadnutými aktmi žalobca uvádza aj zmluvu uzavretú medzi EFSA a vybratým uchádzačom, stačí konštatovať, že dotknutý akt vyvoláva a vyčerpáva všetky svoje účinky v rámci zmluvného vzťahu, ktorý spája predmetné zmluvné strany, pričom žalobca je vo vzťahu k tejto zmluve treťou osobou. Nebol predložený žiadny dôkaz umožňujúci usúdiť, že dotknutý právny akt vyvoláva záväzné účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že by zjavným spôsobom menil jeho právnu situáciu. Z toho vyplýva, že žaloba o neplatnosť je neprípustná v časti, ktorá sa týka zmluvy uzatvorenej medzi EFSA a vybratým uchádzačom. Treba dodať, že na základe článku 266 ZFEÚ inštitúcia, orgán alebo úrad alebo agentúra, ktorých akt bol vyhlásený za neplatný, sú povinné urobiť nevyhnutné opatrenia, aby vyhoveli rozsudku Všeobecného súdu. Za týchto okolností nie je možné vylúčiť, že v prípade zrušenia rozhodnutia o uzatvorení zmluvy s iným uchádzačom by EFSA mohol byť zaviazaný predmetnú zmluvu ukončiť (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 31. januára 2005, Capgemini Nederland/Komisia, T-447/04 R, Zb. s. II-257, body 95 až 97).

27 Ďalej vzhľadom na to, že medzi napadnutými aktmi žalobca uvádza aj „postup verejného obstarávania“, treba usúdiť, že tento návrh sa mieša s druhou časťou návrhov smerujúcou k dosiahnutiu zrušenia rozhodnutia uzatvoriť zmluvu s iným uchádzačom.

28 Napokon vzhľadom na to, že žalobca v rámci druhej časti návrhov navrhuje zrušenie rozhodnutia uzatvoriť zmluvu s iným uchádzačom, ako aj akéhokoľvek neskoršieho aktu, treba pripomenúť, že podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, uplatniteľného na konanie pred Všeobecným súdom podľa článku 53 prvého odseku toho istého štatútu, a článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku musí každý návrh na začatie konania uvádzať predmet konania a obsahovať stručné vysvetlenie uvádzaných dôvodov. Toto vysvetlenie musí byť dostatočne jasné a presné, aby umožnilo žalovanému pripraviť si obranu a Všeobecnému súdu vykonať súdne preskúmanie i bez ďalších dodatočných informácií. S cieľom zaručiť právnu istotu a riadny výkon spravodlivosti je na to, aby žaloba bola prípustná, potrebné, aby hlavné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa žaloba zakladá, vyplývali aspoň stručne, ale koherentne a zrozumiteľne, zo znenia samotnej žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1996, Asia Motor France a i./Komisia, T-387/94, Zb. s. II-961, body 106 a 107, a zo 14. decembra 2005, Honeywell/Komisia, T-209/01, Zb. s. II-5527, body 55 a 56 a tam citovanú judikatúru). V tejto veci, s výnimkou zmluvy podpísanej medzi EFSA a vybratým uchádzačom, vo vzťahu ku ktorej musí byť žaloba o neplatnosť vyhlásená za neprípustnú (pozri bod 26 vyššie), žalobca nespresňuje, na aké „akty“ odkazuje druhá časť jeho návrhov, a na podporu svojho návrhu nerozvíja žiadnu argumentáciu. Preto sa druhá časť žalobných návrhov musí vyhlásiť za neprípustnú v časti, v ktorej odkazuje na „akýkoľvek neskorší akt“ vo vzťahu k rozhodnutiu uzatvoriť zmluvu s iným uchádzačom.

29 Vzhľadom na všetky predchádzajúce konštatovania treba skúmanie žaloby vo veci T-339/10 obmedziť na návrh na zrušenie rozhodnutia EFSA zamietnuť ponuku žalobcu a uzatvoriť spornú zmluvu s iným uchádzačom, ktorého ponuka bola posúdená ako lepšia.

O veci samej

– O prvom dôvode, založenom na porušení článku 89 rozpočtového nariadenia a zásady riadnej správy vecí verejných, zásady transparentnosti, zásady verejnosti a zásady práva na prístup k dokumentom

30 Žalobca napáda bod II.8 súťažných podkladov, podľa ktorého je postup hodnotenia ekonomických ponúk dôverný. Tvrdí, že ekonomickú ponuku nemožno považovať za dôverný údaj. Preto sa EFSA dopustil nesprávneho posúdenia, keď uchádzačom neumožnil zúčastniť sa na otváraní a ekonomickom hodnotení ponúk. Okrem toho EFSA odňal akúkoľvek možnosť neskoršieho preverenia tým, že z hodnotiacej správy vypustil cenovú ponuku predloženú vybratým uchádzačom. Žalobca spresňuje, že nemal záujem konať proti súťažným podkladom predtým, ako mu spôsobili ujmu.

31 EFSA popiera tvrdenia žalobcu.

32 Po prvé žalobca spochybňuje skutočnosť, že bod II.8 súťažných podkladov stanovoval, že postup hodnotenia ponúk je dôverný. V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobca môže v rámci tohto konania platne incidenčne namietať zákonnosť súťažných podkladov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. mája 2008, Belfass/Rada, T-495/04, Zb. s. II-781, bod 44). Žalobca na pojednávaní spresnil, že napáda len skutočnosť, že sa nemohol zúčastniť na postupe hodnotenia ekonomických ponúk. Netvrdí, že mu bolo zabránené zúčastniť sa na otváraní ponúk.

33 Podľa článku 89 ods. 1 rozpočtového nariadenia sú všetky verejné zmluvy financované úplne alebo čiastočne z rozpočtu v súlade okrem iného so zásadou transparentnosti. V tejto veci treba konštatovať, že bod II.8.2 súťažných podkladov, ktorý stanovuje, že proces hodnotenia ponúk je tajný, zodpovedá požiadavkám jednak na ochranu dôvernosti ponúk a jednak na to, aby sa v zásade zabránilo kontaktom medzi obstarávateľom a uchádzačmi (v súvislosti s týmto bodom pozri článok 99 rozpočtového nariadenia a článok 148 vykonávacích pravidiel). Zásadu transparentnosti, uvedenú v článku 89 ods. 1 rozpočtového nariadenia, na ktorú sa odvoláva žalobca, treba zosúladiť s týmito požiadavkami. Za týchto podmienok nič neumožňuje usúdiť, že bod II.8 súťažných podkladov je postihnutý nezákonnosťou.

34 Po druhé žalobca napáda skutočnosť, že nemal možnosť oboznámiť sa s cenou navrhnutou vybratým uchádzačom. Uvádza najmä, že EFSA odňal akúkoľvek možnosť neskoršieho preverenia tým, že z hodnotiacej správy vypustil cenovú ponuku predloženú vybratým uchádzačom. V tejto súvislosti a bez potreby vyjadriť sa v tomto prípade k otázke, či bola cena navrhnutá vybratým uchádzačom súčasťou informácií, ktoré mal verejný obstarávateľ oznámiť odmietnutým uchádzačom, z podkladov predložených na pojednávaní vyplýva, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s predmetnou cenou. Z bodu 2.4 správy hodnotiacej komisie totiž vyplýva, že žalobca a vybratý uchádzač ponúkli zhodnú cenu vo vzťahu k bodom 2 až 7 finančnej ponuky, čím získali maximálnu známku 15 bodov. Cena ponúknutá vybratým uchádzačom vo vzťahu k bodom 2 až 7 finančnej ponuky teda jasne vyplýva zo správy hodnotiacej komisie. Ďalej, pokiaľ ide o bod 1 finančnej ponuky, správa hodnotiacej komisie uvádza cenu ponúknutú žalobcom, ako aj získanú známku. Hoci cena ponúknutá vybratým uchádzačom nie je výslovne spomenutá, správa hodnotiacej komisie spresňuje známku, ktorú tento uchádzač získal. Vzhľadom na tieto údaje bolo možné bez ťažkostí vypočítať cenu navrhnutú vybratým uchádzačom vo vzťahu k bodu 1 finančnej ponuky, čo uvádza EFSA v rámci druhého žalobného dôvodu. Všeobecný súd mal ďalej v rámci dokazovania nariadeného na pojednávaní (pozri bod 16 vyššie) možnosť overiť, že cena, ktorú uviedol EFSA vo svojich písomnostiach, skutočne zodpovedala cene navrhnutej vybratým uchádzačom. Vzhľadom na všetky tieto okolnosti Všeobecný súd usudzuje, že aj za predpokladu, že sa EFSA dopustil omylu, keď žalobcovi výslovne neuviedol cenu navrhnutú vybratým uchádzačom, nemá tento omyl vplyv na zákonnosť rozhodnutia EFSA o zamietnutí ponuky žalobcu a o uzatvorení spornej zmluvy s iným uchádzačom, ktorého ponuka bola posúdená ako lepšia, keďže žalobca mal možnosť oboznámiť sa s uvedenou cenou. Žalobcove tvrdenia v tejto súvislosti je teda potrebné zamietnuť.

35 Po tretie, pokiaľ ide o zásadu riadnej správy vecí verejných, na ktorú sa odvoláva žalobca, z judikatúry vyplýva, že medzi záruky poskytované právnym poriadkom Únie v správnych konaniach patrí najmä zásada riadnej správy vecí verejných, ku ktorej sa viaže povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné okolnosti dotknutého prípadu (pozri rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2011, CMB a Christof/Komisia, T-407/07, neuverejnený v Zbierke, bod 182 a tam citovanú judikatúru). V tejto veci tvrdenia uvádzané žalobcom v prvom žalobnom dôvode, ktoré spočívajú hlavne v kritizovaní skutočnosti, že nemal prístup k ekonomickej ponuke vybratého uchádzača, nie sú spôsobilé preukázať, že EFSA starostlivo a nestranne nepreskúmal všetky relevantné okolnosti dotknutého prípadu. Vzhľadom na chýbajúce podrobnejšie okolnosti treba tvrdenia žalobcu v tejto súvislosti zamietnuť.

36 Napokon, pokiaľ sa žalobca svojimi tvrdeniami odvoláva na porušenie nariadenia č. 1049/2001, treba uviesť, že v čase podania žaloby o neplatnosť vo veci T-339/10 nebola žiadosť o prístup k dokumentom podaná žalobcom na základe uvedeného nariadenia predmetom konečnej odpovede EFSA, ako sám žalobca uvádza v bode 10 žaloby. Odpoveď na pôvodnú žiadosť o prístup predstavuje len prvé zaujatie postoja, ktoré dáva dotknutým osobám možnosť dotknutú inštitúciu vyzvať, aby tento postoj prehodnotila. V dôsledku toho vyvolať právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žiadateľov, a teda byť predmetom žaloby o neplatnosť, môže len opatrenie prijaté touto inštitúciou, ktoré má povahu rozhodnutia a v celom rozsahu nahrádza predtým zaujatý postoj (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 48, a z 9. septembra 2009, Brink's Security Luxembourg/Komisia, T-437/05, Zb. s. II-3233, bod 71). Za týchto okolností nie je prípustné, aby žalobca namietal porušenie nariadenia č. 1049/2001 v rámci žaloby o neplatnosť vo veci T-339/10.

37 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti treba prvý žalobný dôvod zamietnuť.

– O druhom dôvode, založenom na porušení článku 100 rozpočtového nariadenia, nariadenia č. 1049/2001, povinnosti odôvodnenia, zásady transparentnosti a zásady práva na prístup k dokumentom

38 Žalobca napáda rozhodnutie EFSA, ktorým sa zamieta jeho žiadosť o prístup k ponuke vybratého uchádzača a iných uchádzačov (pozri bod 7 vyššie). Podľa žalobcu prístup k technickým ponukám uchádzačov nemá vplyv na nijaký obchodný záujem. Absencia prístupu k týmto dokumentom neumožňuje porozumieť správe hodnotiacej komisie. Ďalej skutočnosť, že EFSA nespresnil cenu ponúknutú vybratým uchádzačom, predstavuje nedostatok odôvodnenia. Všeobecný súd podľa žalobcu už uznal, že cena ponúknutá vybratým uchádzačom predstavuje jednu z charakteristík a jednu z výhod týkajúcich sa vybratej ponuky.

39 EFSA popiera tvrdenia žalobcu.

40 Na úvod treba konštatovať, že hoci žalobca v názve druhého žalobného dôvodu poukazuje na zásadu transparentnosti a na právo na prístup k dokumentom, tvrdenia rozvinuté v žalobe smerujú k určeniu nedostatočného odôvodnenia na základe skutočnosti, že neboli oznámené ponuky iných uchádzačov a najmä vybratého uchádzača.

41 Žalobca konkrétne v bode 26 žaloby uvádza, že „v dôsledku odmietnutia prístupu a skutočnosti, že hodnotiaca komisia… [mu] nedoručila… ponuku formulovanú podnikom, s ktorým bola uzatvorená zmluva, je postup nezákonný, pretože obmedzené dôvody uvedené v hodnotiacej správe neumožňujú pochopiť významné rozdiely medzi oboma ponukami a preveriť, že sú skutočne splnené podmienky zhodnotené kladne hodnotiacou [komisiou]". Ďalej v bode 27 žaloby žalobca spresňuje, že „v dôsledku skutočnosti, že nebola uvedená cena navrhnutá [vybratým uchádzačom], je verejné obstarávanie nedostatočne odôvodnené, pretože nie je poskytnutý údaj o počte bodov za túto časť pridelených podniku, s ktorým bola uzatvorená zmluva".

42 Z článku 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia a z článku 149 vykonávacích pravidiel vyplýva, že verejný obstarávateľ si splní povinnosť odôvodnenia, ak sa obmedzí na to, že najskôr okamžite oznámi každému vylúčenému uchádzačovi dôvody zamietnutia jeho ponuky, a ak následne uchádzačom, ktorí predložili prípustnú ponuku a výslovne o to požiadajú, poskytne charakteristiky a výhody týkajúce sa vybratej ponuky, ako aj meno uchádzača, s ktorým sa zmluva uzatvorila, v lehote pätnástich kalendárnych dní od prijatia písomnej žiadosti (rozsudky Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2008, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-465/04, neuverejnený v Zbierke, bod 47, a Brink's Security Luxembourg/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 160).

43 Uvedený postup je v súlade s účelom povinnosti odôvodnenia uvedenej v článku 296 ZFEÚ, podľa ktorej je potrebné jasne a jednoznačne uviesť úvahy autora aktu, aby sa tak umožnilo jednak dotknutým osobám poznať odôvodnenia prijatého opatrenia, aby mohli uplatniť svoje práva, a jednak súdu preskúmať toto opatrenie (rozsudok Evropaïki Dynamiki/Komisia, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 48).

44 Okrem toho je dôležité pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia musí byť posúdená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom (pozri rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63 a tam citovanú judikatúru).

45 V tejto veci po prvé treba uviesť, že EFSA poskytol žalobcovi dôvody zamietnutia jeho ponuky, charakteristiky a výhody ponuky vybratého uchádzača, jeho meno, kópiu hodnotiacej správy a kópiu zmluvy podpísanej s vybratým uchádzačom (pozri body 5 a 7 vyššie).

46 Po druhé, pokiaľ ide o údajnú okolnosť, že bez prístupu k technickej ponuke uchádzača by správa hodnotiacej komisie nebola zrozumiteľná, treba ju zamietnuť ako nedôvodnú. Zo správy hodnotiacej komisie totiž vyplýva, že táto komisia pre každé z čiastkových kritérií technického hodnotenia ponúk určila dôvody odôvodňujúce pridelenie známok dotknutým uchádzačom. Najmä pokiaľ ide o prvé čiastkové kritérium technického hodnotenia, ktoré je predmetom tretieho žalobného dôvodu, správa hodnotiacej komisie poskytuje dostatočne presné údaje týkajúce sa kvality predložených ponúk a najmä ponuky vybratého uchádzača. Žalobca navyše mohol pred Všeobecným súdom na základe správy hodnotiacej komisie rozvinúť tvrdenia týkajúce sa jednak pomerných výhod predmetných ponúk, jednak ponuky podanej vybratým uchádzačom.

47 Po tretie, pokiaľ ide o skutočnosť, že EFSA neoznámil cenu ponúknutú vybratým uchádzačom, a za predpokladu, že táto cena je súčasťou charakteristík a výhod týkajúcich sa vybratej ponuky, ktoré bol verejný obstarávateľ v tomto prípade povinný oznámiť na základe článku 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia, v každom prípade z podkladov predložených na pojednávaní vyplýva, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s touto cenou (pozri bod 34 vyššie).

48 Vzhľadom na tieto okolnosti Všeobecný súd usudzuje, že v tomto prípade zo strany EFSA nedošlo k nesplneniu si povinnosti vyplývajúcej osobitne z článku 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia.

49 V každom prípade a vzhľadom na to, že tvrdenia žalobcu, najmä odvolávanie sa na zásadu transparentnosti, možno vykladať tak, že samy osebe smerujú k napadnutiu odmietnutia prístupu k technickým a ekonomickým ponukám uchádzačov, najmä k ponuke vybratého uchádzača, treba pripomenúť, že zásada transparentnosti zakotvená v článku 89 ods. 1 rozpočtového nariadenia musí byť zosúladená s ochranou verejného záujmu, legitímnych obchodných záujmov verejných alebo súkromných podnikov a hospodárskej súťaže, čo odôvodňuje možnosť stanovenú v článku 100 ods. 2 druhom pododseku rozpočtového nariadenia neposkytnúť určité informácie vylúčenému uchádzačovi, pokiaľ je to nevyhnutné na zaručenie dodržania týchto požiadaviek (rozsudok Všeobecného súdu z 10. decembra 2009, Antwerpse Bouwwerken/Komisia, T-195/08, Zb. s. II-4439, bod 84). Práve vzhľadom na uvedené článok 100 ods. 2 prvý pododsek rozpočtového nariadenia upravuje v prípade potreby len poskytnutie charakteristík a výhod týkajúcich sa vybratej ponuky, ako aj mena uchádzača, s ktorým sa zmluva uzatvorila. Článok 100 ods. 2 prvý pododsek rozpočtového nariadenia nepredpokladá oznámenie celej ponuky vybratého uchádzača (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora z 13. januára 2012, Evropaïki Dynamiki/AEE, C-462/10 P, neuverejnené v Zbierke, bod 39 a tam citovanú judikatúru). Ďalej treba pripomenúť, že v tejto veci EFSA poskytol žalobcovi dôvody zamietnutia jeho ponuky, charakteristiky a výhody ponuky vybratého uchádzača, jeho meno, kópiu hodnotiacej správy a kópiu zmluvy podpísanej s vybratým uchádzačom. Vzhľadom na tieto okolnosti Všeobecný súd usudzuje, že zo strany EFSA nedošlo k nesplneniu si povinnosti upravenej

v článku 89 ods. 1 rozpočtového nariadenia. Okrem toho, pokiaľ ide osobitne o ekonomickú ponuku vybratého uchádzača, treba pripomenúť, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s touto ponukou prostredníctvom dokumentov, ktoré poskytol EFSA (pozri bod 34 vyššie).

50 Napokon, pokiaľ možno tvrdenia žalobcu vykladať tak, že sa odvolávajú na porušenie nariadenie č. 1049/2001, teba ich zamietnuť z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody rozvinuté v bode 36 vyššie.

51 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti treba druhý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

– O treťom dôvode, založenom na porušení článku 100 rozpočtového nariadenia, porušení súťažných podkladov a nedostatku odôvodnenia

52 Žalobca kritizuje porovnávacie hodnotenie medzi jeho ponukou a ponukou vybratého uchádzača, pokiaľ ide o prvé čiastkové kritérium technického hodnotenia. Žalobca najmä zdôrazňuje, že v porovnaní s vybratým uchádzačom má k dispozícii veľký počet vozidiel, hoci technické hodnotenie je v tejto súvislosti zhodné. Ďalej hodnotiaca komisia nesprávne usúdila, že žalobca doručil málo informácií, pokiaľ ide jednak o skutočné monitorovanie letov, jednak o flexibilitu služby a jej pridanú hodnotu pre cestujúcich. Žalobca tiež kritizuje ponuku vybratého uchádzača z hľadiska talianskej právnej úpravy vzťahujúcej sa na predmetné služby. Žalobca najmä usudzuje, že záväzok vybratého uchádzača trvalo parkovať vozidlo v blízkosti parkoviska EFSA je nezákonný, keďže jednak parkovanie prenajatých vozidiel je možné len na povolenom mieste odovzdávania, jednak záruka trvalej disponibility vozidla je v rozpore s povinnosťou vyhovieť žiadostiam súkromných zákazníkov. Žalobca v tejto súvislosti zdôrazňuje, že Všeobecný súd uznal, že podmienky upravené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania nesmú uchádzačov nabádať k porušeniu vnútroštátnej právnej úpravy. Napokon hodnotiaca komisia opomenula skutočnosť, že žalobca má uzatvorenú partnerskú zmluvu na zabezpečenie služieb v ktoromkoľvek meste nachádzajúcom sa na talianskom území. Preto údaje spomenuté v správe hodnotiacej komisie nie sú dostatočne odôvodnené.

53 EFSA popiera tvrdenia žalobcu.

54 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry verejný obstarávateľ disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré zohľadní pri rozhodovaní o uzavretí zmluvy v rámci verejného obstarávania, a preskúmanie Všeobecným súdom sa musí obmedziť na overenie, či boli dodržané procesné pravidlá a pravidlá týkajúce sa odôvodnenia, či sa vychádzalo z vecne presne zistených skutkových okolností, či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu alebo k zneužitiu právomoci (rozsudky Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2002, Tideland Signal/Komisia, T-211/02, Zb. s. II-3781, bod 33; zo 6. júla 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Komisia, T-148/04, Zb. s. II-2627, bod 47, a z 20. mája 2009, VIP Car Solutions/Parlament, T-89/07, Zb. s. II-1403, bod 56).

55 V tomto prípade sa prvé čiastkové kritérium technického hodnotenia týkalo podmienok poskytovania služby prostredníctvom primeraného vozového parku, dostupnosti a flexibility služby, ako aj monitorovania letov. Známka, ktorú získal vybratý uchádzač, bola o 7 bodov (z 25) vyššia ako známka žalobcu.

56 Pokiaľ ide o žalobcu, hodnotiaca komisia uznala, že navrhnutý vozový park je veľmi rozvinutý a s trvalou disponibilitou, pričom počet vozidiel je vyšší, ako bolo požadované. Hodnotiaca komisia tiež poukázala na to, že jej bolo doručených málo informácií, pokiaľ ide o skutočné monitorovanie letov, flexibilitu služby a pridanú hodnotu pre cestujúcich (asistencia cestujúcim v prípade meškania, straty batožiny a odklonu letu).

57 Pokiaľ ide o vybratého uchádzača, hodnotiaca komisia takisto uznala, že navrhnutý vozový park je veľmi rozvinutý a s trvalou disponibilitou, pričom počet vozidiel je vyšší, ako bolo požadované. Hodnotiaca komisia ďalej zdôraznila vysokú flexibilitu a rozsiahlu disponibilitu navrhovanej služby.

Komisia najmä poukázala na existenciu asociačnej dohody s cieľom mať k dispozícii vodičov čakajúcich na iných miestach, ako Lombardia (Taliansko) a Parma (Taliansko), na trvalú prítomnosť automobilu v blízkosti parkoviska EFSA, na pomoc v prípade straty batožiny, na existenciu technickej kontaktnej služby na stálu údržbu softvéru a na záväzok stáleho a systematického monitorovania letov.

58 Po prvé, pokiaľ ide o hodnotenie vozového parku, je nesporné, že aj žalobca, aj vybratý uchádzač mali k dispozícii vyšší počet vozidiel, ako bol počet vyžadovaný v súťažných podkladoch. Za týchto podmienok nemôže skutočnosť, že žalobca mal prípadne väčší vozový park ako vybratý uchádzač, ovplyvniť porovnávacie hodnotenie ponúk z tohto hľadiska.

59 Po druhé, pokiaľ ide o skutočnosť, že hodnotiaca komisia nesprávne usúdila, že žalobca jej doručil málo informácií, pokiaľ ide o skutočné monitorovanie letov, treba uviesť, že ponuka žalobcu, ktorú žalobca vo svojich písomnostiach vyzdvihuje na podporu svojich tvrdení, bola formulovaná takto:

„Cosepuri je vybavený novým softvérom prepojiteľným so stránkami hlavných talianskych letísk, prostredníctvom ktorého môže v reálnom čase sťahovať všetky informácie týkajúce sa odletov a príletov vnútroštátnych a medzištátnych letov. Vďaka tomu majú naši operátori operačnej centrály EFSA pôsobiaci v rozdeľovaní našich služieb možnosť monitorovať a preverovať časy príletov a odletov z letísk a na letiská, ktoré sú predmetom obstarávania. Týmto spôsobom môže Cosepuri predvídať prípadné meškania alebo odklony letov, pokiaľ nastanú neočakávané nepriaznivé poveternostné podmienky, nečakané štrajky alebo technické problémy.“

60 V tejto súvislosti treba konštatovať, že ponuka žalobcu bola skutočne málo rozvinutá, ako v podstate uznala hodnotiaca komisia. Ponuka žalobcu sa obmedzila na tvrdenie, že má k dispozícii systém na monitorovanie letov, bez spresnenia technických charakteristík takéhoto systému. Okrem toho žalobcova ponuka uvádzala, že nový softvér, ktorý používa (ktorého názov nie je v časti, ktorú cituje, uvedený), je „prepojiteľný“ so stránkami hlavných talianskych letísk, bez poskytnutia ďalších podrobností. Vzhľadom na tieto okolnosti nič neumožňuje usúdiť, že hodnotiaca komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že žalobca doručil málo informácií, pokiaľ ide o skutočné monitorovanie letov.

61 Po tretie, pokiaľ ide o skutočnosť, že hodnotiaca komisia nesprávne usúdila, že žalobca jej doručil málo informácií, pokiaľ ide o flexibilitu služby a pridanú hodnotu pre cestujúcich, treba uviesť, že ako žalobca uvádza vo svojich písomnostiach, vo svojej ponuke sa obmedzil na spresnenie, že v EFSA bude zriadená operačná centrála a že na tento účel bude pridelená zodpovedná osoba, ako aj jej zástupca v prípade neprítomnosti. Ako však uviedla hodnotiaca komisia vo svojej správe, žalobca neposkytol žiadny údaj, ktorý by umožnil podrobnejšie posúdiť flexibilitu ponúknutej služby. Predovšetkým nebol poskytnutý žiadny údaj týkajúci sa asistencie cestujúcim v prípade meškania, v prípade straty batožiny a v prípade odklonu letu, čo uviedla hodnotiaca komisia vo svojej správe a žalobca to nepopiera. Za týchto podmienok nič neumožňuje usúdiť, že hodnotiaca komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že žalobca doručil málo informácií, pokiaľ ide o flexibilitu služby a pridanú hodnotu pre pasažierov.

62 Po štvrté, čo sa týka skutočnosti, že hodnotiaca komisia opomenula fakt, že žalobca má uzatvorenú partnerskú zmluvu na zabezpečovanie služieb v ktoromkoľvek meste nachádzajúcom sa na talianskom území, treba uviesť, že vyjadrenie žalobcu v tejto súvislosti v skutočnosti chýba. Ako totiž správne uvádza EFSA vo svojich písomnostiach, ponuka žalobcu sa obmedzila na to, že v úvode napísal, že založil nové podniky činné len v regiónoch Emilia-Romagna (Taliansko) a Toskánsko (Taliansko), bez ďalšieho spresnenia, pokiaľ ide o služby skutočne poskytované týmito podnikmi a o dotknuté územia. Ďalej ponuka žalobcu stále v rámci úvodu krátko spomenula možnosť klientely vykonať rezervácie vo „všetkých mestách“ prostredníctvom služby prenájmu nazývanej „Busclick“. Okrem chýbajúceho spresnenia týkajúceho sa ponúkanej služby však z tejto prezentácie jasne nevyplýva, že pojem „všetky mestá“ odkazuje na geografickú lokalizáciu ponúkaných služieb alebo na lokalizáciu zákazníkov využívajúcich predmetné služby. Z toho vyplýva, že EFSA sa nemohol účinne oprieť o tieto čiastkové

informácie na to, aby z nich vyvodil, že žalobca mohol skutočne poskytovať tieto služby „v ktoromkoľvek meste nachádzajúcom sa na talianskom území“, hoci to žalobca vo svojich písomnostiach tvrdí.

63 Po piate, pokiaľ ide o skutočnosť, že ponuka vybratého uchádzača je údajne nezlučiteľná s talianskou právnou úpravou, a za predpokladu, že výklad uvedenej právnej úpravy navrhnutý žalobcom je správny, treba najprv uviesť, že súťažné podklady neupravovali parkovanie jedného alebo viacerých vozidiel v blízkosti EFSA ako technickú podmienku. Preto nemožno v tomto prípade usúdiť, že podmienky upravené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania nabádali uchádzačov k porušeniu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by sa mohla vzťahovať na predmetnú zmluvu. Ďalej, ako vo svojich písomnostiach správne uvádza EFSA, ponuku vybratého uchádzača bolo možné vykladať tak, že znamená, že uchádzač má alebo sa chystá mať k dispozícii povolené miesto odovzdávania v blízkosti EFSA. Napokon, čo sa týka údajnej okolnosti, že záväzok parkovať vozidlo v blízkosti EFSA neumožňuje vyhovieť žiadostiam súkromných zákazníkov, stačí konštatovať, že hodnotiaca komisia len uviedla záväzok vybratého uchádzača, že bude v blízkosti EFSA parkovať vozidlo. Tento záväzok možno vykladať v tom zmysle, že ak si súkromný zákazník rezervuje predmetné vozidlo, uchádzač sa zaväzuje nahradiť ho. V každom prípade z tohto záväzku nemožno vyvodiť, že predmetné vozidlo nemožno dať v prípade potreby k dispozícii iným zákazníkom ako EFSA. Vzhľadom na tieto okolnosti tvrdenia žalobcu neumožňujú usúdiť, že správa hodnotiacej komisie obsahuje zjavne nesprávne posúdenie. Okrem toho za predpokladu, že hodnotiaca komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, nič neumožňuje usúdiť, že známka vybratého uchádzača by bola nutne nižšia o viac ako 1,62 bodu (z 25), pokiaľ ide o prvé čiastkové kritérium technického hodnotenia, čo by žalobcovi umožnilo získať lepšiu celkovú známku. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že súťažné podklady neupravovali parkovanie jedného alebo viacerých vozidiel v blízkosti EFSA ako technickú podmienku.

64 Vzhľadom na všetky tieto okolnosti treba tretí žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

65 Zo všetkého predchádzajúceho vyplýva, že návrhy na zrušenie treba v celom rozsahu zamietnuť.

O návrhoch na náhradu škody

66 Žalobca tvrdí, že EFSA má byť vzhľadom na nezákonnosť svojho postupu zaviazaný odškodniť ho za výdavky vynaložené na účasť na verejnom obstarávaní a za stratu zisku, pričom táto suma nemôže byť nižšia ako 10 % protihodnoty za služby, na ktoré bolo vyhlásené toto verejné obstarávanie, zvýšenej o zákonné úroky plynúce od dátumu, keď bola uzatvorená predmetná zmluva, až do likvidácie dlžných súm.

67 EFSA na úvod tvrdí, že žaloba nie je v súlade s článkom 44 ods. l písm. c) rokovacieho poriadku, a v každom prípade popiera tvrdenia žalobcu.

68 Treba pripomenúť, že vznik mimozmluvnej zodpovednosti Únie a uplatnenie práva na náhradu spôsobenej škody na základe článku 340 druhého odseku ZFEÚ sú podmienené súčasným splnením niekoľkých podmienok, a to pokiaľ ide o protiprávnosť konania vytýkaného inštitúciám, existenciu škody a existenciu príčinnej súvislosti medzi týmto konaním a uvádzanou škodou. Keďže všetky tri podmienky zodpovednosti podľa článku upravenej v článku 340 druhom odseku ZFEÚ musia byť splnené kumulatívne, skutočnosť, že jedna z nich splnená nie je, stačí na zamietnutie žaloby o náhradu škody. Okrem toho neexistuje nijaká povinnosť skúmať podmienky zodpovednosti inštitúcie v určitom poradí (pozri rozsudok Súdneho dvora z 18. marca 2010, Trubowest Handel a Makarov/Rada a Komisia, C-419/08 P, Zb. s. I-2259, body 40 až 42 a tam citovanú judikatúru).

69 V tejto veci, ako vyplýva z úvah týkajúcich sa návrhov na zrušenie, skúmanie žalobných dôvodov a tvrdení žalobcu neodhalilo existenciu žiadnej nezákonnosti. Z toho vyplýva, že podmienka týkajúca sa nezákonnosti konania vytýkaného EFSA nie je splnená.

70 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že nie je splnená jedna z troch podmienok vzniku zodpovednosti Únie, návrh na náhradu škody treba zamietnuť ako nedôvodný. Preto nie je potrebné určiť, či návrh na náhradu škody spĺňa podmienky presnosti vyplývajúce z článku 21 prvého odseku štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na konanie na Všeobecnom súde v súlade s článkom 53 prvým odsekom toho istého štatútu a z článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku.

71 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žaloba vo veci T-339/10 musí byť zamietnutá v celom rozsahu, a to bez potreby vyhovieť návrhu na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania podanému žalobcom, ktorého cieľom bolo získať kópiu technickej ponuky vybratého uchádzača, keďže Všeobecný súd usudzuje, že sa s touto vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu.

2. *O žalobe vo veci T-532/10*

O prípustnosti žaloby

72 EFSA tvrdí, že žaloba vo veci T-532/10 musí byť vyhlásená za neprípustnú, keďže má rovnaký predmet ako žaloba podaná vo veci T-339/10.

73 Žalobca popiera tvrdenia EFSA.

74 V tejto súvislosti treba konštatovať, že predmetom žaloby vo veci T-339/10 je zrušenie rozhodnutia EFSA zamietnuť ponuku žalobcu a uzatvoriť spornú zmluvu s iným uchádzačom, ktorého ponuka bola posúdená ako lepšia (pozri bod 29 vyššie). Predmetom žaloby vo veci T-532/10 je zrušenie rozhodnutia EFSA z 15. septembra 2010, ktorým sa zamieta prístup k určitým dokumentom (pozri bod 19 vyššie). Z toho vyplýva, že žaloby vo T-339/10 a T-532/10 nemajú rovnaký predmet.

75 Tvrdenia EFSA preto treba zamietnuť a žalobu vo veci T-532/10 treba vyhlásiť za prípustnú.

O druhej časti žalobného dôvodu

76 Žalobca v druhej časti žalobného dôvodu vo veci T-532/10 navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil EFSA „predložiť dôverné dokumenty“. V tejto súvislosti treba usúdiť, že žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd nariadil EFSA umožniť prístup k predmetným dokumentom.

77 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd nemá právomoc ukladať príkazy inštitúciám Únie (pozri najmä uznesenie Súdu prvého stupňa z 12. novembra 1996, SDDDA/Komisia, T-47/96, Zb. s. II-1559, bod 45, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. septembra 1999, UPS Europe/Komisia, T-127/98, Zb. s. II-2633, bod 50). V súlade s článkom 264 ZFEÚ má totiž Všeobecný súd výlučne možnosť zrušiť napadnuté rozhodnutie. Dotknutej inštitúcii následne na základe článku 266 ZFEÚ prináleží prijať opatrenia, ktoré prináša vykonanie rozsudku Všeobecného súdu (rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. januára 1995, Ladbroke Racing/Komisia, T-74/92, Zb. s. II-115, bod 75).

78 Preto treba druhú časť žalobného dôvodu vo veci T-532/10 vyhlásiť za neprípustnú.

O veci samej

79 Žalobca na podporu svojej žaloby predkladá jediný žalobný dôvod, založený na porušení článku 100 rozpočtového nariadenia, nariadenia č. 1049/2001, povinnosti odôvodnenia, zásady transparentnosti a zásady práva na prístup k dokumentom, ako aj na zneužití právomoci.

80 Na úvod žalobca pripomína skutkové a právne okolnosti rozvinuté v rámci druhého žalobného dôvodu vo veci T-339/10. Žalobca najmä v podstate tvrdí, že nedostatok transparentnosti, ktorý preukázal EFSA, a nedostatočné odôvodnenie dokumentov, ktoré mu boli doručené, mu neumožňujú preveriť, či boli dodržané postupy a či je vybratá ponuka najlepšia. Ďalej v rámci repliky žalobca tvrdí, že odpoveď, ktorú mu zaslal EFSA 15. septembra 2010, bola doručená po uplynutí lehoty pätnástich dní upravenej článkom 149 ods. 2 a 3 vykonávacích pravidiel. Pokiaľ ide osobitne o právo na prístup k predmetným dokumentom, žalobca v podstate tvrdí, že na dokumenty predložené uchádzačom v rámci verejného obstarávania sa vzťahuje porovnávacie hodnotenie tejto ponuky vo vzťahu k ponukám iných uchádzačov. Právo vybratého uchádzača na dôvernosť je vo vzťahu k právam iných uchádzačov na obranu sekundárne. Žalobca kritizuje najmä skutočnosť, že nemal prístup k ekonomickej ponuke predloženej vybratým uchádzačom. To zakladá nedostatok odôvodnenia a zjavne nesprávne posúdenie. Rozhodnutie EFSA z 15. septembra 2010 neumožňuje konkrétne určiť, aká ujma by mohla byť spôsobená na know-how vybratého uchádzača, ak by bol povolený prístup k jeho ponuke. Vytýkané odmietnutie tiež zakladá zneužitie právomoci. Prístup EFSA, ktorý chráni len záujmy vybratého uchádzača, nie je v súlade s kritériami neutrality a nestrannosti, ktoré mali prevážiť. Ďalej prístup, ktorý zvolil EFSA v tomto prípade, priznáva vybratému uchádzačovi časovú výhodu a je v rozpore s voľným pohybom služieb, so slobodou usadiť sa a s pravidlami transparentnosti v oblasti verejného obstarávania. Pokiaľ ide o tvrdenie EFSA, že nariadenie č. 1049/2001 sa nemá uplatniť, žalobca dodáva, že podmienky verejného obstarávania musia zaručovať, že kandidát je vybratý na základe objektívnych kritérií a že sa pri postupe dodržia pravidlá definované na začiatku. V tejto veci EFSA údajne vždy odkazoval na nariadenie č. 1049/2001 ako na referenčný normatívny rámec.

81 EFSA popiera tvrdenia žalobcu. Najmä pokiaľ ide osobitne o právo na prístup k predmetným dokumentom, EFSA tvrdí, že nariadenie č. 1049/2001 nie je uplatniteľné a že treba použiť ustanovenia rozpočtového nariadenia.

82 Na úvod treba pripomenúť, že EFSA vo svojom rozhodnutí z 15. septembra 2010 (pozri bod 11 vyššie) poukázal na článok 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 a na článok 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia.

83 Po prvé, keďže žalobca sa niektorými svojimi tvrdeniami odvoláva na porušenie rozpočtového nariadenia, treba ich zamietnuť z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v rámci konania vo veci T-339/10 (pozri body 32 až 35 a 40 až 49 vyššie).

84 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu na podporu toho, že odpoveď, ktorú zaslal EFSA 15. septembra 2010, bola doručená po uplynutí lehoty pätnástich dní upravenej článkom 149 ods. 2 a 3 vykonávacích pravidiel, a bez potreby vyjadriť sa k oneskoreniu týchto tvrdení predložených v štádiu repliky sú tieto tvrdenia zjavne nedôvodné. Účelom článku 149 ods. 2 a 3 vykonávacích pravidiel je totiž najmä v rámci „predĺženia“ článku 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia umožniť vylúčeným uchádzačom, aby do pätnástich kalendárnych dní od dátumu prijatia písomnej žiadosti získali doplňujúce informácie o dôvodoch zamietnutia ich ponuky, charakteristikách a výhodách týkajúcich vybratej ponuky, ako aj o mene uchádzača, s ktorým sa zmluva uzatvorila. V tejto veci je nesporné, že EFSA žalobcovi 31. mája 2010 (pozri bod 5 vyššie), čiže ešte predtým, ako sa žalobca obrátil na EFSA, oznámil dôvody, pre ktoré nebola vybratá jeho ponuka, porovnanie jeho ponuky a ponuky vybratého uchádzača a meno vybratého uchádzača. Okrem toho žalobca v nadväznosti na svoju žiadosť a podľa žalobcu v lehotách stanovených nariadením č. 1049/2001 tiež dostal kópiu hodnotiacej správy a zmluvy podpísanej s vybratým uchádzačom (pozri bod 7 vyššie), čiže dokumenty, ktoré nie sú uvedené v článku 149 ods. 2 a 3 vykonávacích pravidiel. Vzhľadom na tieto okolnosti Všeobecný súd usudzuje, že EFSA sa nedopustil nesplnenia si povinností, ktoré mu vyplývajú z článku 149 ods. 2 a 3 vykonávacích pravidiel. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že podklady doručené zo strany EFSA neumožňovali porozumieť dôvodom, ktoré viedli EFSA k uzatvoreniu zmluvy s iným uchádzačom, toto tvrdenie sa pridáva k tomu, ktoré už bolo rozvinuté v rámci druhého žalobného dôvodu vo veci T-339/10 a musí byť zamietnuté z rovnakých dôvodov (pozri body 40 až 49 vyššie).

85 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie EFSA smerujúce k vylúčeniu uplatnenia nariadenia č. 1049/2001 na túto vec, treba ich zamietnuť. Za predpokladu, že článok 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia, ako tvrdí EFSA, obsahuje osobitnú normu v oblasti prístupu k dokumentom, je totiž nesporné, že nariadenie č. 1049/2001 a rozpočtové nariadenie majú rôzne účely a že neobsahujú ustanovenie výslovne upravujúce prednosť jedného pred druhým. Preto treba zabezpečiť uplatnenie každého z týchto nariadení, ktoré bude zlučiteľné s uplatnením druhého nariadenia a umožní tak jeho koherentné uplatnenie. Okrem toho treba uviesť, že v tomto prípade sa EFSA pri odmietnutí prístupu k predmetným dokumentom výslovne oprel okrem iného o nariadenie č. 1049/2001.

86 Po tretie, pokiaľ ide osobitne o uplatnenie nariadenia č. 1049/2001 na túto vec, treba pripomenúť, že uvedené nariadenie je v súlade so svojím odôvodnením 1 súčasťou vôle vytvoriť nové štádium v procese vytvárania čoraz užšieho zväzku medzi národmi Európy, v ktorom sa rozhodnutia prijímajú čo najotvorenejším spôsobom a čo najbližšie k občanom, vyjadrenej v článku 1 druhom odseku EÚ, ktorý bol do nej vložený Amsterdamskou zmluvou. Ako pripomína odôvodnenie 2 uvedeného nariadenia, právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií je spojené s ich demokratickou povahou (pozri rozsudok Súdneho dvora z 21. júla 2011, Švédsko/MyTravel a Komisia, C-506/08 P, Zb. s. I-6237, bod 72 a tam citovanú judikatúru).

87 S týmto cieľom je účelom nariadenia č. 1049/2001, ako uvádzajú jeho odôvodnenie 4 a článok 1, čo najúčinnejšie uplatniť právo verejnosti na prístup k dokumentom inštitúcií (pozri rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 73 a tam citovanú judikatúru).

88 Iste, toto právo podlieha určitým obmedzeniam založeným na dôvodoch verejného alebo súkromného záujmu. Konkrétnejšie – a v súlade s jeho odôvodnením 11 – uvedené nariadenie vo svojom článku 4 upravuje režim výnimiek oprávňujúcich inštitúcie zamietnuť prístup k dokumentu v prípade, ak by jeho zverejnenie narušilo jeden zo záujmov chránených týmto článkom (pozri rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 74 a tam citovanú judikatúru).

89 Keďže sa však tieto výnimky odchyľujú od zásady čo najúčinnejšieho prístupu verejnosti k dokumentom, treba ich vykladať a uplatňovať doslovne (pozri rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 75 a tam citovanú judikatúru).

90 Pokiaľ teda dotknutá inštitúcia odmietne prístup k dokumentu, o ktorého sprístupnenie bola požiadaná, je v zásade povinná poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o otázku, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou stanovenou v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, na ktorú sa táto inštitúcia odvoláva. Okrem toho riziko takéhoto narušenia musí byť rozumne predvídateľné, a nie čisto hypotetické (pozri rozsudok Švédsko/MyTravel a Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 76 a tam citovanú judikatúru). Táto inštitúcia sa však môže v tejto súvislosti opierať o všeobecné domnienky uplatňujúce sa na určité kategórie dokumentov, pretože na žiadosti o zverejnenie týkajúce sa dokumentov rovnakej povahy je možné uplatniť podobné všeobecné úvahy (pozri rozsudok Súdneho dvora z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Zb. s. I-5885, body 53 a 54 a tam citovanú judikatúru).

91 Ďalej aj za predpokladu uvedeného v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 musí inštitúcia posúdiť, či neexistuje vyšší verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie predmetného dokumentu (rozsudok Všeobecného súdu z 19. januára 2010, Co-Frutta/Komisia, T-355/04 a T-446/04, Zb. s. II-1, bod 123; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723, bod 49).

92 V tejto veci treba pripomenúť, že EFSA po skúmaní predmetných dokumentov čiastočne vyhovel žiadosti žalobcu o prístup tak, že mu zaslal kópiu hodnotiacej správy a zmluvy podpísanej s vybratým uchádzačom (pozri bod 7 vyššie). Zaslanie týchto dokumentov bolo doplnením predchádzajúcej

zásielky vykonanej na základe rozpočtového nariadenia, ktorej predmetom boli dôvody zamietnutia žalobcovej ponuky, charakteristiky a výhody ponuky vybratého uchádzača a jeho meno (pozri bod 5 vyššie).

93 Pokiaľ ide o odmietnutie EFSA zaslať určité dokumenty, toto odmietnutie sa týka osobitne ponúk predložených inými uchádzačmi v rámci predmetného verejného obstarávania. EFSA sa v tejto súvislosti odvolal na výnimku uvedenú v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby.

94 Z písomností podaných na Všeobecný súd vyplýva, že žalobca konkrétne napáda rozhodnutie EFSA neumožniť mu prístup k ponuke vybratého uchádzača. Žalobca najmä vo svojich písomnostiach uvádza, že jeho žiadosť o prístup sa týkala „častí ponuky podanej [vybratým uchádzačom] relevantných na účely predmetnej zmluvy“. Žalobca ďalej spresnil, že odmietnutie prístupu k ponuke vybratého uchádzača je „predmetom tohto konania“. Žalobcove návrhy vo veci T-532/10 teda treba vykladať tak, že smerujú k zrušeniu rozhodnutia EFSA z 15. septembra 2010 v rozsahu, v akom mu zamieta prístup k ponuke vybratého uchádzača.

95 V prvom rade treba konštatovať, že na dokumenty, vo vzťahu ku ktorým sa EFSA odvolal na výnimku, sa môže vzťahovať výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov. Vyplýva to najmä z ekonomických a technických prvkov obsiahnutých v ponukách uchádzačov.

96 V druhom rade treba preveriť, či EFSA skúmal, či zverejnenie dokumentov, na ktoré sa vzťahuje pôsobnosť výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov, konkrétne a skutočne spôsobuje ujmu na chránenom záujme.

97 EFSA vo svojom rozhodnutí z 15. septembra 2010 zdôraznil skutočnosť, že pravidlá, podľa ktorých sú ponuky vypracované, použitý jazyk, charakteristická prezentácia a know-how podnikov týkajúce sa prípravy ponúk sú špecifické a vyžadujú investície z finančného hľadiska a z hľadiska ľudských zdrojov. EFSA spresnil, že tento záver sa má uplatniť aj v tomto prípade, keďže primeranosť navrhovaných služieb vo vzťahu k potrebám EFSA má zásadný význam. Preto majú uchádzači legitímny záujem na zabránení zverejneniu predmetných dokumentov verejnosti a o to viac skutočným alebo potenciálnym konkurentom. Pokiaľ ide o tento posledný bod, EFSA dodal, že služby, ktorých sa týkalo predmetné verejné obstarávanie, môžu byť ponúknuté iným organizáciám alebo podnikom, prípadne v budúcnosti samotnému EFSA.

98 Z pojmov použitých v rozhodnutí z 15. septembra 2010 vyplýva, že EFSA usúdil, že existuje všeobecná domnienka, podľa ktorej prístup uchádzačov k ponukám iných uchádzačov v zásade spôsobuje ujmu na chránenom záujme.

99 V tejto súvislosti treba najprv uviesť, že súťažné podklady obsahovali špecifické požiadavky EFSA, ktoré si vyžadovali primeranú odpoveď uchádzačov vo vzťahu k predmetným potrebám, čo EFSA v podstate správne uviedol vo svojom rozhodnutí z 15. septembra 2010. Vyplýva to aj z ponuky predloženej žalobcom a pripojenej k žalobe v rámci tohto sporu. Táto ponuka je štruktúrovaná tak, aby presne zodpovedala oznámeniu o vyhlásení verejného obstarávania EFSA, opiera sa o špecifickú prezentáciu a obsahuje údaje vlastné podniku, ktoré umožňujú vyzdvihnúť jeho znalosti. V tomto kontexte treba usúdiť, že predmetné ponuky majú vďaka svojim osobitným podmienkam, zvolenej prezentácii a vyzdvihnutým znalostiam črtu osobitného know-how uchádzačov a prispievajú k jedinečnosti a atraktívnosti ich ponúk v rámci takých verejných obstarávaní, o aké išlo v tomto prípade, ktorého cieľom bol výber ponuky okrem iného na konci porovnávacieho skúmania predložených ponúk (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o výzvu na predkladanie návrhov, rozsudok Všeobecného súdu z 21. októbra 2010, Agapiou Joséphidès/Komisia a EACEA, T-439/08, neuverejnený v Zbierke, bod 127). Ďalej, ako uviedol aj EFSA svojom rozhodnutí, predmetné služby môžu byť ponúknuté iným organizáciám, prípadne samotnému EFSA, keďže zmluva uzatvorená s vybratým uchádzačom sa týka určitého obdobia. Nemožno teda vylúčiť, že žalobca bude znovu v súťaži s inými uchádzačmi, a zvlášť

s vybratým uchádzačom, v rámci nového verejného obstarávania, ktoré by vyhlásil EFSA a ktoré by sa týkalo podobných služieb. Ponuku uchádzačov, a zvlášť ponuku vybratého uchádzača, teda nemožno zaslať skutočným alebo potenciálnym konkurentom, ako EFSA správne uviedol vo svojom rozhodnutí.

100 Ďalej treba zdôrazniť, že ochrana ponúk uchádzačov voči iným uchádzačom je v súlade s relevantnými ustanoveniami rozpočtového nariadenia, a najmä jeho článkom 100 ods. 2, na ktorý odkazuje aj EFSA v svojom rozhodnutí z 15. septembra 2010, ktorý nepredpokladá zverejnenie predložených ponúk, a to ani po písomnej žiadosti vylúčených uchádzačov (pozri, pokiaľ ide o zverejnenie vybratej ponuky, uznesenie Evropaïki Dynamiki/AEE, už citované v bode 49 vyššie, bod 39 a tam citovanú judikatúru). Toto obmedzenie sa spája s cieľom pravidiel verejného obstarávania Únie, ktorý spočíva v nenarušenej hospodárskej súťaži. Na dosiahnutie tohto cieľa je dôležité, aby verejní obstarávatelia nezverejňovali informácie týkajúce sa verejných obstarávaní, ktorých obsah by mohol byť použitý na narušenie hospodárskej súťaže, či už v prebiehajúcom verejnom obstarávaní, alebo v neskorších verejných obstarávaniach. Okrem toho sú verejné obstarávania jednak svojou povahou a jednak podľa systému právnej úpravy Únie v tejto oblasti založené na dôvernom vzťahu medzi obstarávateľmi a zúčastnenými hospodárskymi subjektmi. Tieto hospodárske subjekty musia mať možnosť týmto obstarávateľom oznamovať počas verejného obstarávania všetky užitočné informácie bez obáv, že obstarávatelia poskytnú tretím osobám informácie, ktorých zverejnenie by mohlo spôsobiť škodu týmto hospodárskym subjektom (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 2008, Varec, C-450/06, Zb. s. I-581, body 34 až 36). Treba tiež zdôrazniť, že vzhľadom na ustanovenia článku 100 ods. 2 rozpočtového nariadenia majú vylúčení uchádzači možnosť získať charakteristiky a výhody týkajúce sa vybratej ponuky, ako aj meno vybratého uchádzača.

101 Zo všetkých týchto informácií vyplýva, že EFSA sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď v podstate usúdil, že existuje všeobecná domnienka, podľa ktorej prístup uchádzačov k ponukám iných uchádzačov v zásade spôsobuje ujmu na chránenom záujme. Žiadny podklad predložený žalobcom neumožňuje usúdiť, že v tejto veci sa táto domnienka nevzťahovala na dokumenty, o ktorých zverejnenie žiadal.

102 Okrem toho, pokiaľ ide osobitne o ekonomickú ponuku predloženú vybratým uchádzačom, v súvislosti s ktorou žalobca kritizuje skutočnosť, že ju nepoznal, treba pripomenúť, že ako bolo uvedené v rámci veci T-339/10, žalobca mal možnosť sa s touto ponukou oboznámiť prostredníctvom dokumentov, ktoré mu poskytol EFSA (pozri bod 34 vyššie). Treba tiež zamietnuť tvrdenie žalobcu v tejto súvislosti, podľa ktorého je rozhodnutie EFSA nedostatočne odôvodnené alebo podľa ktorého sa EFSA dopustil zjavne nesprávneho posúdenia.

103 V treťom rade žalobca nepredložil pred Všeobecným súdom žiadne podrobné tvrdenie, ktoré by preukázalo, že EFSA sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď usúdil, že neexistuje vyšší verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie predmetného dokumentu na základe článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. V každom prípade EFSA vo svojom rozhodnutí z 15. septembra 2010 správne uviedol, že záujem žalobcu na verejnosti a transparentnosti bol v tomto prípade úplne uspokojený doručením dokumentov spomenutých v bodoch 5 a 7 vyššie. Pokiaľ ide o porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, na ktorú sa žalobca odvolával pred EFSA, stačí konštatovať, že takéto tvrdenie nemôže uspieť, keďže ponuka vybratého uchádzača nebola doručená iným vylúčeným uchádzačom.

104 Po štvrté, pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobca sa odvoláva na zneužitie právomoci z dôvodu, že ochrana ponúk uchádzačov chráni ich „dominantné postavenie“ na trhu, toto tvrdenie okrem toho, že nespočíva na nijakom podrobnom podklade, nemôže uspieť preto, že nezverejnenie informácií týkajúcich sa verejných obstarávaní podlieha cieľu zabezpečiť výkon nenarušenej hospodárskej súťaže (pozri bod 100 vyššie). Tvrdenia žalobcu v tejto súvislosti teda treba zamietnuť.

105 Vzhľadom na všetky tieto okolnosti treba usúdiť, že rozhodnutie EFSA nezaslať žalobcovi ponuku vybratého uchádzača nie je postihnuté nijakou nezákonnosťou.

106 Preto treba zamietnuť jediný žalobný dôvod uvedený žalobcom a v dôsledku toho žalobu vo veci T-532/10 ako celok.

O trovách

107 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca vo veci nemal úspech, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania v súlade s návrhmi EFSA.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloby sa zamietajú.

2. Cosepuri Soc. Coop. pA je povinný nahradiť trovy konania.

Forwood Dehousse Schwarcz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. januára 2013.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu ... 1

Konanie a návrhy účastníkov konania ... 3

Právny stav ... 4

1. O žalobe vo veci T-339/10 ... 4

O návrhoch na zrušenie ... 4

O prípustnosti návrhov na zrušenie ... 4

O veci samej ... 5

– O prvom dôvode, založenom na porušení článku 89 rozpočtového nariadenia a zásady riadnej správy vecí verejných, zásady transparentnosti, zásady verejnosti a zásady práva na prístup k dokumentom ... 5

– O druhom dôvode, založenom na porušení článku 100 rozpočtového nariadenia, nariadenia č. 1049/2001, povinnosti odôvodnenia, zásady transparentnosti a zásady práva na prístup k dokumentom ... 7

– O treťom dôvode, založenom na porušení článku 100 rozpočtového nariadenia, porušení súťažných podkladov a nedostatku odôvodnenia ... 9

O návrhoch na náhradu škody 11

2. O žalobe vo veci T-532/10 12

O prípustnosti žaloby 12

O druhej časti žalobného dôvodu 12

O veci samej 12

O trovách 17